

بررسی اثرات آرام بخشی میدازولام داخل بینی قبل از القاء بیهوشی عمومی در کودکان

اکبر رستمی نژاد*، زهره کریمی**، فرحناز رئیس کریمیان***، آسیه مبارکی***

دریافت: ۸۸/۱۰/۵، پذیرش: ۸۹/۲/۲۰

چکیده:

مقدمه و هدف: جراحی به ویژه برای کودکان یک تجربه تنش زا و شدید محسوب می شود. آنان ممکن است علت جراحی را درک نکرده و آن را به شکل یک حمله ناآدلانه روی بدن خود احساس کنند. بنابراین بایستی با کمک روش های مناسب سعی نمود کودک به راحتی با این موقعیت روبرو گردیده و آن را بهتر قبول نماید. از جمله این روش ها می توان تجویز داخل بینی میدازولام قبل از القاء بیهوشی را نام برد که این مطالعه نیز با هدف تعیین تأثیر آرام بخشی میدازولام داخل بینی در کودکان انجام پذیرفته است.

روش کار: این مطالعه یک کارآزمایی بالینی تصادفی و دو سوکور بود که بر روی ۶۰ کودک ۲ تا ۶ ساله که با شرایط یکسان (ریسک یک بیهوشی، اولین بار پذیرش و عمل جراحی انتخابی) به بیمارستان های آموزشی شهر یاسوج در سال ۱۳۸۶ مراجعه نموده و در دو گروه مورد و شاهد بطور مساوی قرار گرفته بودند انجام پذیرفته است. ۳۰ دقیقه قبل از القاء بیهوشی به گروه مورد ۰/۲ mg/kg و میدازولام و به گروه شاهد ۰/۰۴ ml/kg نرمال سالین به صورت داخل بینی تجویز گردید. اطلاعات جمع آوری شده از وضعیت کودک در برگه های مشاهده ثبت و نهایتاً با استفاده از نرم افزار SPSS و شاخص های توصیفی و آزمون آماری مان ویتنی یو مورد تجربه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: یافته های مطالعه نشان داد که ۹۳/۳ درصد از کودکان گروه میدازولام هنگام جدایی از والدین گریه نداشته و یا گریه خفیف داشتند، در صورتی که ۹۰ درصد کودکان گروه شاهد، گریه متوسط و یا شدید داشتند. همچنین از نظر مقاومت کودک به هنگام جدا شدن از والدین، ۹۰ درصد کودکان گروه میدازولام بدون مقاومت و یا مقاومت خفیف داشتند، در صورتی که ۷۶/۶ درصد کودکان گروه شاهد مقاومت متوسط یا شدید داشتند. ۷۳/۴ درصد کودکان گروه میدازولام در شروع القاء بیهوشی خواب بوده و با تحریک بیدار شدند در صورتی که ۹۳/۳ درصد کودکان گروه شاهد بی قرار بودند. درخصوص عکس العمل به وارد کردن سوزن به داخل ورید، ۹۰ درصد از کودکان گروه میدازولام بدون عکس العمل بودند و یا عکس العمل خفیف داشتند، در حالی که ۸۳/۳ درصد کودکان گروه شاهد کشیدن دستها و حرکات شدید بدن داشتند. ۱۰۰ درصد کودکان گروه میدازولام هنگام ماسک گذاری همکاری و یا امتناع خفیف داشتند در صورتی که ۷۶/۶ درصد کودکان گروه شاهد امتناع متوسط و یا شدید داشتند.

نتیجه نهایی: با توجه به معنی دار بودن کلیه نتایج بدست آمده در گروه مورد نسبت به گروه شاهد ($P < 0.05$)، استفاده از میدازولام با دوز ۰/۲ mg/kg از طریق بینی جهت آمادگی کودکان قبل از القاء بیهوشی پیشنهاد می گردد.

کلید واژه ها: القاء بیهوشی / بیهوشی عمومی / میدازولام

* عضو هیأت علمی گروه هوشبری دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی یاسوج (rostaminejad_ar@yahoo.com)

** عضو هیأت علمی گروه اتاق عمل دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی یاسوج

*** عضو هیأت علمی گروه پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی شیراز